

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124375977
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2026:6124375977.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman, PhD. v právnom spore žalobcu: Ahoj, a.s., IČO: 48 113 671, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava – Staré Mesto, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpený: E. F., advokátka s miestom podnikania Nám. M. R. Štefánika 1, 010 01 Žilina, IČO: 37 972 651, o zaplatenie 2 276,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2.280 eur **z a s t a v u j e .**
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**
- III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34,68 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou postúpenou tunajšiemu súdu domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 276,52 € spolu s úrokom, s úrokom z omeškania, nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 17.04.2019 uzatvorili Žalobca v právnom postavení veriteľa a Žalovaný v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1904006969, na základe ktorej Žalobca poskytol Žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10000,00 € a Žalovaný sa zaviazal tieto peňažné prostriedky poskytnuté formou úveru vrátiť Žalobcovi spolu s úrokmami a splniť si ďalšie povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy (ďalej aj „Zmluva“). Žalovaný si neplnil povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy riadne a včas. V dôsledku omeškania Žalovaného so splátkami úveru Žalobca upozornil Žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko Žalovaný na upozornenie nereagoval, Žalobca vyhlásil dňa 20.01.2022 úver za predčasne splatný. Platby zrealizované Žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru Žalobca započítal prednostne na istinu. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči Žalovanému nesplatenú istinu Úveru. Na istinu bolo započítaných: 7723,48 € (7493,48 + 230). Žalovaný zostatok istiny teda predstavuje 2276,52 € (10 000 € - 7723,48 €). Žalobca si uplatňuje voči Žalovanému okrem nesplatenej istiny aj zákonné úroky z omeškania: - z nesplatennej istiny od dňa nasledujúceho po dátume vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do dátumu poslednej úhrady Žalovaného. V súlade so Zmluvou vznikla Žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver Žalobcovi aj zmluvné úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 16.80 % ročne. Žalobca prostredníctvom Prehľadu splátok a úhrad preukazuje, že za riadneho plnenia povinností by Žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 7500.80 €. Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 3874.28 € ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by Žalovaný zaplatil pri riadnom plnení (Celkové náklady úveru) a už zaplatenými úrokmami. Žalobca pred podaním žaloby

prostredníctvom právneho zástupcu opätovne vyzval Žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa dlžnú sumu neuhradil, uvedený nárok si uplatnil ako príslušenstvo pohľadávky. Žalobca skúmal pred samotným poskytnutím úveru platobnú schopnosť žalovaného v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to najmä (nie výlučne) s prihliadnutím na druh úveru, účel úveru a dobu trvania úveru. Žalobca overoval pracovný pomer a výšku príjmu žalovaného ako žiadateľa o úver prostredníctvom Sociálnej poisťovne ako nezávislého externého zdroja. Rovnako žalobca overoval existujúce záväzky žalovaného z registra záväzkov Eurisc. výpisu zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný bol v čase žiadania o úver zamestnaný, pričom výška jeho priemerného vymeriavacieho základu za posledné 3 mesiace bola aspoň 670 € (bližšie otázka č. 1 a č. 17 výpisu zo Sociálnej poisťovne). Vzhľadom na zistený vymeriavací základ žalovaného žalobca akceptoval jeho čistý príjem vo výške 583,33 €. Z výpisu Eurisc vyplýva, že žalovaný nemal v čase žiadania o úver žiaden ďalší existujúci úver. Žalovaný zároveň uviedol žalobcovi pri poskytovaní úveru, že je slobodný a nemá vyživovaciu povinnosť k žiadnym deťom. V zmysle § 7 ods. 41 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch: „(41) Opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31.“ V zmysle § 2 ods. 1 opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (oznámenie č. 306/2017 Z. z.) v znení opatrenia č. 6/2018 (oznámenie č. 168/2018 Z. z.) (ďalej len „opatrenie NBS č. 10/2017“): „(1) Ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa odseku 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5. Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítavajú na obdobie jedného mesiaca.“ V zmysle § 2 ods. 2 opatrenia NBS č. 10/2017: „(2) Limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1.“ V zmysle § 2 ods. 5 druhej vety opatrenia NBS č. 10/2017: „Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca do vzorca výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať dosadil sumu 182,3 € ako sumu výdavkov na peňažné plnenie v zmysle opatrenia NBS č. 10/2017 (výška splátky úveru poskytnutého žalobcom). V čase žiadania o úver predstavovala výška životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu sumu vo výške 205,07 € a druhú dospelú osobu 143,06 €. Žalobca akceptoval príjem žalovaného vo výške 583,33 € mesačne. Celková výška nákladov podľa § 2 ods. 5 opatrenia NBS č. 10/2017 predstavuje sumu vo výške 395,17 € (celková výška nákladov = [(celková výška čistého príjmu žalovaného – súčet životných miním)*0,2] + súčet životných miním): $395,17 = [(583,33 - 348,13) * 0,2] + 348,13$ Po dosadení do vzorca na výpočet limitu žalobca dospel k hodnote 0,96 a teda aj vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti máme za to, že žalobca dostatočne konajúcemu súdu preukázal splnenie si povinnosti v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na opatrenie NBS č. 10/2017: $182,3 / 583,33 - 395,17 = 0,96$. Žalobca vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že dostatočne preukázal súdu splnenie si povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch – t. j. žalobca dostatočne preskúmal bonitu žalovaného a pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver konal s odbornou starostlivosťou. Na základe vyššie uvedených skutočností je Žalovaný povinný zaplatiť Žalobcovi nasledovné dlžné sumy: a) nesplatenú istinu vo výške 2276.52 € b) vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 3874.28 € c) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 704,63 € (ide o úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru do dátumu poslednej úhrady Žalovaného) d) zákonný úrok z omeškania vo výške 5.00 % ročne zo sumy 2276.52 € od 21.08.2024 do zaplatenia (ide o úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po dátume poslednej úhrady Žalovaného do zaplatenia) e) trovy konania vrátane nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

3. V konaní bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor. V podanom odpore uviedla, že Zmluvu uzatvorila ako dlžník s veriteľom (žalobcom) síce ona, ale o uvedené ju požiadala

jej priateľka z minulosti G. B., ktorá v tom čase bola vo veľmi zložitej finančnej tiesni, súrne potrebovala finančné prostriedky vo výške 10.000,- eur, ale zo strany peňažných ústavov poskytnutie úveru jej bolo odmietnuté, a tak o uvedené uprosila žalovanú s tým, že ona bude úver splácať. Do apríla 2022 tom tak aj bolo (dôkaz: výpisy z účtu, ktoré realizovala priateľka žalovanej). Keď sa žalovaná dozvedela, že priateľka prestala úver splácať, kontaktovala ju, aby si svoje povinnosti z úveru ďalej plnila, no prestala sa jej ozývať, zatajovala sa pred ňou, nedvíhala telefón. Preto bola žalovaná nútená splácať úver sama a je tomu tak až doteraz. Žalovaná úver spláca pravidelne mesačne vo vyšších splátkach ako bolo v Zmluve dohodnuté. Listom zo dňa 25.04.2022 žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Na uvedené žalovaná ihneď reagovala na telefónne číslo uvedené vo vyhlásení, pričom sa s príslušným pracovníkom žalobcu dohodla, že nakoľko nemá finančné prostriedky na zaplatenie zostatku úveru jednorazovo, bude tento splácať pravidelne v mesačných splátkach. S uvedeným pracovníkom žalobcu súhlasil a žalovaná úver naďalej pravidelne mesačne splácala a spláca. Žalobca v návrhu požaduje od žalovanej istinu vo výške 2.276,52 eur. Tu žalovaná uvádza, že dňa 20.09.2024 uhradila 250 eur,- dňa 21.10.2024 uhradila 250 eur,- dňa 20.11.2024 uhradila 300 eur,- dňa 20.12.2024 uhradila 300 eur,- dňa 20.01.2025 uhradila 300 eur,- dňa 10.02.2025 uhradila 300 eur, spolu úhrada od 1.9.2024 doteraz – 1.700,- eur. Poukázala na to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a žalovanej prináleží ochrana, ktorú požíva spotrebiteľ. Zmluva bola pripravená na formulári vrátane všeobecných obchodných podmienok, ktorý formulár textu zmluvy a jej obsahu a tiež obsahu všeobecných obchodných podmienok bol vopred žalobcom pripravený pre veľký počet spotrebiteľov bez možnosti odporukyne meniť obsah a text uvedenej zmluvy (s výnimkou výšky úveru a podmienok splácania). Žalobca tiež dostatočným spôsobom neinformoval žalovanú pred uzavretím zmluvy o ním predloženom návrhu a o všeobecných obchodných podmienkach. Podrobne neinformoval žalovanú o vyšpecifikovaných čiastkach zahrnutých do celkových nákladov na predmetný úver. Zmluva čo sa týka príslušenstva pôsobí chaoticky a preto aj z toho dôvodu sa javí ako dostatočne nevyjednaná. Príslušenstvo k istine (7500,80 eur) je veľmi vysoké (skoro raz tak vysoké ako istina), z dôvodu čoho úroky a náklady, ktoré sú v zmluve uvedené sa priečia dobrým mravom. Zmluvné podmienky dojednané v Zmluve sú doslova likvidačné v snahe využiť tieseň, núdzu a neskúsenosť žalovanej. Nakoľko podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, pretože ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sa použijú vždy, ak je to na prospech spotrebiteľa, sú neplatné. Žalovaná tiež poukazuje aj na to, že žalobca požaduje od nej úroky z úrokov, čo je v rozpore so zákonom. Uvedené považuje odporukyňa za nezákonné. Žalovaná tiež apeluje aj na to, že nebola zo strany žalobcu informovaná a ani jej nebolo ponúknuté pripoistenie pre prípad nejakého rizika z jej strany. Ďalej žalovaná uvádza, že Zmluva bola uzatvorená na čiastku – istinu 10.000,- eur. K 10.2.2025 uhradila žalovaná čiastku vo výške 13.050,- €, t.j. celú istinu a navyše 3.050,- eur, pričom žalobca od nej vymáha na príslušenstve cca 5.000,- eur. Uvedené považuje žalovaná za úžeru. Aj keď maximálna výška úrokov a nákladov na spotrebný úver nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná, nie je neobmedzená. Z dôvodu neprimeranosti úrokov a najmä nákladov na úver vo výške 7.500,80 eur, t.j. 3/4 istiny, sa táto Zmluva v tejto časti prieči dobrým mravom. V zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení: „v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Žalovaná uzavrela so žalobcom Zmluvu s neprijateľnými podmienkami tak, ako je vyššie uvedené, z dôvodu čoho sa táto javí ako bezúročná

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaná zobrala pôžičku na svoje meno a preto má povinnosť túto pôžičku splácať riadne a včas v súlade s dohodnutými podmienkami v Zmluve. Taktiež žalobca sa domnieva, že popísaný skutkový stav veci napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 222 z. č. 300/2025 Trestného zákona (ďalej len „TZ“). Žalovaná namieta, že žalobca požaduje od nej úroky z úrokov. Toto tvrdenie je nepravdivé, lebo žalobca žiada úroky len z nesplatennej istiny. Žalovaná ďalej namieta, že nebola informovaná o možnosti prepoistenia pre prípad nejakého rizika z jej strany. Toto tvrdenie je tiež nepravdivé, lebo žalobca vždy informuje svojich klientov o možnosti poistenia a ďalej je na strane klientov či to poistenie chcú alebo nechcú. Žalobca nemôže nikoho nútiť mať uzatvorené poistenie, je to len a len na vôľu klientov. Žalovaná ďalej namieta úžeru zo strany žalobcu, hoci žalobca poskytoval úver žalovanej len v súlade so zákonom. Dojednané úroky vo výške 16,80% ročné sú v súlade s právnymi predpismi.

5. Žalovaná v duplike zotrvala na už uskutočnených vyjadreniach.

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 29.01.2026, na ktorom vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili.

V podaní zo dňa 16.01.2026 zároveň žalobca zoberal žalobu v časti o zaplatenie sumy 2 280 eur späť. Vzhľadom na uvedené, predmetom konania zostalo zaplatenie kapitalizovaného úroku 3 850,80 eur, úroky z omeškania 704,63 eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 126,02 eur a úrok z omeškania. Žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní súdu predložila komunikáciu so žalobcom, ako aj doklady o úhrade a opätovne zdôraznila potrebu aplikácie zákona o ochrane spotrebiteľa a príslušné ustanovenia OZ. Okrem toho namietla už uvedené skutočnosti v konaní. Pre prípad priznania požadovaného nároku žiadala o zaplatenie dlhu v splátkach.

7. Prioritne sa súd zaoberal dispozitívnym úkonom žalobcu, t.j. čiastočným späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 2 280 Eur s ohľadom na čiastočné úhrady uskutočnené zo strany žalovaného.

8. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu pred začatím pojednávania, súd výrokom I. tohto rozsudku konanie v časti o zaplatenie sumy 2 280 Eur zastavil.

12. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nižšie uvedený skutkový stav, pričom na vec aplikoval nasledovné ustanovenia príslušných právnych predpisov:

13. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „občiansky zákonník“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

14. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (účinný do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa

priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

22. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a) – v).

27. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti

spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

28. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, ktoré skutočnosti ani neboli sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníka uzatvorili dňa 17.04.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 10 000 eur. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 182,30 eur, pri fixnej úrokovej sadzbe 16,80 % ročne, RPMN 16,80 %, s celkovými nákladmi 7 500,80 eur, s celkovou čiastkou 17 500,80 eur.

32. Žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanej nárok vzniknutý mu zo zmienenej uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere súd prednostne aplikoval príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, žalobca v spore nespochybňoval.

33. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok s odkazom na predčasné zosplatenie úveru. Keďže žalobca sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy pre nespĺnenie povinnosti žalovanej plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal úver zosplatiť, súd skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu, tzn. či bolo preukázané zosplatenie úveru v súlade so zákonom.

34. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka v spojení s § 565 občianskeho zákonníka. V zmysle predmetných ustanovení môže veriteľ pristúpiť k zosplateniu pohľadávky až po trojmesačnom omeškaní s úhradou konkrétnej splátky dlhu. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy teda môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky.

35. Z predložených dôkazov súd zistil, že 3. upomienkou – výzvou na zaplatenie zo dňa 25.03.2022 (č. I. 11 rub spisu) žalobca vyzval žalovanú, na okamžitú úhradu omeškaných splátok vo výške 528 eur. Zároveň ju upozornil, že pre prípad nezaplatenia splátky úveru splatnú dňa 20.01.2022 vo výške 182,30 eur v lehote do 25.04.2022, bude žalobca ako veriteľ oprávnený úver zosplatiť a požadovať zaplatenie celého úveru v celej dlžnej sume. Predmetná výzva bola zaslaná na adresu žalovanej, ktorá doručenie uvedenej upomienky v konaní nespochybnila.

36. Žalobca následne listom zo dňa 25.04.2022 pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru pre nezaplatenie splátky vo výške 182,30 eur so splatnosťou dňa 20.01.2022. Z predmetného vyhlásenia

vyplýva, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu ku dňu 20.01.2022. Žalovaná Vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru v konaní nespochybnila.

37. Zo systematického zaradenia ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 v občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca pre platnosť okamžitého zosplatnenia pohľadávky vyžaduje uskutočnenie 2 úkonov, tzn. uskutočnenie výzvy, v ktorej je dlžník upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva zosplatiť dlh a následné zosplatnenie úveru, ktoré zosplatnenie môže veriteľ vykonať najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania zo zaplacením splátky. Okamžité zosplatnenie úveru je možné považovať za právny úkon v zmysle § 35 občianskeho zákonníka, keď sa jedná o prejav vôle smerujúci k zmene, príp. zániku práva a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Totiž vyhlásením okamžitej splatnosti úveru dochádza k zmene pôvodne dohodnutých zmluvných podmienok v zmysle zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Aby bol potom právny úkon platný, vyžaduje sa splnenie podmienok definovaných v zmienených ustanoveniach občianskeho zákonníka.

38. Súd ustálil, že úkon – vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.04.2022 nie je platným právnym úkonom. Je tomu tak preto, že z predmetného Vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru vyplýva, že žalobca uskutočnil zosplatnenie úveru ku dňu 20.01.2022, tzn. k času, kedy ešte neboli splnené podmienky pre zosplatnenie úveru. Žalobca zosplatnil úver pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.01.2022, ku ktorému zosplatneniu však môže pristúpiť až pre prípad uskutočnenia výzvy v lehote nie kratšej ako 15 dní a po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. V predmetnom prípade teda nastala situácia, kedy mohol žalobca pristúpiť k zosplatneniu úveru najskôr s účinnosťou od 21.04.2022, s ohľadom na poskytnutú lehotu na zaplatenie do 25.04.2022, najskôr s účinnosťou od 26.04.2022. Napriek uvedenému, právny predchodca žalobcu síce oznámil zosplatnenie až listom zo dňa 25.04.2022, ale zosplatnenie učinil späťne, ku dňu 20.01.2022, čo je nepripustná situácia, keď v uvedený moment ani neboli splnené podmienky pre zosplatnenie úveru. V daný čas žalovanej totiž stále plynula lehota na zaplatenie, ktorú je sám žalobca určil až do dňa 25.04.2022. Súd na uvedenú skutočnosť musí prihliadať, keď konkrétny dátum zosplatnenia je podstatný pre uplatňovanie si nárokov, ako je tomu aj v predmetnom konaní (zmluvné úroky od zosplatnenia, úroky z omeškania a podobne). Aj z podanej žaloby vyplýva, že žalobca si uplatnenie príslušenstva pohľadávky viaže ku dňu nasledujúcemu po tvrdenom zosplatnení pohľadávky, tzn. od 21.01.2022. Teda z dôvodu, že v čase ku dňu účinnosti okamžitej splatnosti úveru neboli splnené podmienky súd dospel k záveru, že takéto okamžité zosplatnenie je v rozpore s už uvedenými ustanoveniami občianskeho zákonníka a preto pre rozpor so zákonom neplatné.

39. Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatenú. Súd prejudiciálne vyslovil neplatnosť okamžitého zosplatnenia požadovaného nároku a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. Podľa názoru súdu je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatený, v celosti. Súd by nemohol v konaní postupovať spôsobom priznania splatných a nepremlčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom, pretože je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP). Zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu (ktorá zmena ani nenastala) by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, súd nárok nemohol posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok (k tomu rovnako rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/14/2023). K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd SR, ktorý v rozhodnutí, sp. zn. 4 Cdo/85/2021 uviedol, že viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmieť ísť nad rámec petitu tzv. zásada „ne ultra petitum“, sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu)..., pričom ďalej v danej prejednávanej veci konštatoval, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu za situácie, kedy priznal žalobkyňi časť uplatneného nároku (jednotlivé splatné splátky) s ohľadom na konštatované neplatné zosplatnenie úveru, čím porušil zásadu „ne ultra petitum“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.

40. Žalovaná v konaní produkovala námietky k nedostatku náležitosti zmluvy o úvere, dôsledkom čoho má byť vyhlásenie úveru za bezúročný a bezpoplatkový. Súd v konaní na nariadenom termíne pojednávania zamietol návrh žalobcu z dôvodu neplatnosti zosplatnenia pohľadávky a s tým súvisiacej nemožnosti vymáhať si zosplatnený nárok v súdnom konaní a preto sa ďalej bližšie nezaoberal všetkými námietkami strán učinенými v konaní, keď žalovaná v konaní produkovala námietky, ktoré by smerovali k vyhláseniu úveru za bezúročný a bezpoplatkový. Súd totiž vôbec nepriznal žalobou uplatnený nárok, preto námietky smerujúce k vyhláseniu úveru za bezúročný a bezpoplatkový nemôžu zvrátiť rozhodnutie, ani nemôžu byť pokladom pre zamietnutiu nároku ako celku. Ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

41. Žalobca si v konaní uplatňoval aj príslušenstvo pohľadávky – úroky z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

42. Úroky z omeškania predstavujú sekundárny právny nárok, ktorý vzniká ex lege ako dôsledok porušenia primárnej právnej povinnosti plniť svoj peňažný záväzok včas a riadne. Možno ich vymedziť ako určitú majetkovú sankciu, ktorú zákon spája výlučne s omeškaním plnenia peňažného záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žalobu čo do zaplatenia istiny, nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré sú sekundárnym nárokom závislým od povinnosti zaplatenia istiny. Súd preto nárok žalobcu aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm zamietol. Rovnako je tomu tak pre prípad uplatnených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca v konaní nebol úspešný čo do základu (požadovanej istiny), preto mu súd v konaní nemôže priznať ani sekundárne nároky.

43. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Podľa § 257 CSP, Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

48. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, § 257 CSP. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 6 918,45 eur (žalobcom vyčíslený nárok). Súd konanie na základe dispozitívneho úkonu žalobcu zastavil čo do zaplatenia sumy 2 280 eur z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby čiastočne uhradila istinu. Z hľadiska procesného teda zastavenie konania spôsobila žalovaná, čo má vplyv na náhradu trov konania. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku (suma 4 638,45 eur) súd žalobu zamietol, čo predstavuje neúspech žalobcu. Z hľadiska úspechu v konaní, s prihliadnutím na zavinenie zastavenia konania na strane žalovanej, je žalovaná v konaní úspešná v rozsahu 67,34 % a neúspešná v rozsahu 32,66 %. Čistý úspech žalovanej (s prihliadnutím aj na procesné zavinenie) je teda 34,68 %. Súd v konaní nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania.

49. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.